

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پاول کراسنوف (PAVEL KRASNOV)

برگردان: ا. م. شیری

۰۳ اپریل ۲۰۲۳

حمله به کوه معبد

پیشینه عمیق ناآرامی در سرزمین مقدس

بنیامین نتانیاهو (بی بی) بار دیگر در پایان سال ۲۰۲۲ عهده‌دار مقام نخست وزیری شد و مذهبی‌ترین حکومت تاریخ دولت اسرائیل را تشکیل داد.

گردش ایتمار بن‌گویر، وزیر امنیت ملی تازه‌پخت بر روی کوه معبد، نخستین خودنمایی دولت جدید بود. این رویداد در ۳ جنوری رخ داد و هیاهوی بین‌المللی گوش‌خراشی را در پی داشت، که تشکیل جلسه اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد در شب ۱۵ دی ماه- جدی-، اوج آن بود.

به دنبال تحریکات بن‌گویر، یاریو لوین، وزیر دادگستری جدید در ۴ جنوری از طرح اصلاحات اساسی قضائی رونمایی کرد. ارائه اصلاحات باعث طغیان اعتراض شد. در ۷ جنوری ۲۰ هزار نفر به خیابان‌های تل‌آویو آمدند. این فقط سرآغاز بود...

اسرائیل قانون اساسی ندارد. نقش دادگاه قانون اساسی را دیوان عالی کشور ایفاء می‌کند. ایدئولوژی اصلاحات قضائی می‌انگارد که دیوان عالی تحت کنترل کنست خواهد بود و نمی‌تواند قوانین مصوب پارلمان را لغو کند. جناح راست

فرصتی منحصر به فرد خواهد داشت تا آنچه را که بر روی پارچه‌نوشته‌هایش نوشته است، در برنامه‌های احزاب خود عملی کند.

یک هفته پس از شروع تظاهرات، در ۱۴ جنوری، ۸۰ هزار معترض به خیابان‌ها آمدند و جغرافیای اعتراض به بیت‌المقدس، حیفا و دیگر شهرها گسترش یافت. در ۲۱ جنوری، تعداد معترضان پیش از این ۱۵۰ هزار نفر تخمین زده شد. سپس همه چیز افزایش یافت؛ جغرافیا گسترش یافت؛ ساختار و کیفیت اعتراضات تغییر کرد. تظاهرات با شرکت مقامات عالی‌رتبه، وکلاء، نیروهای احتیاط نظامی و دگرباشان جنسی آغاز شد. استفاده از «فن‌آوری‌های سیاسی خلاقیت بالا» مورد توجه قرار گرفت. وکلاء خود را در تظاهرات سازماندهی کردند و اقدام خود را «اعتراض شتل سیاهان» نامیدند. سپس نیروهای احتیاط، راهپیمایی ۵۰ کیلومتری به نام «برادران اسلحه» برگزار کردند و بعد از این، زنان با لباس‌های قرمز و کلاه‌های سفید ملهم از «داستان ندیمه» در سریال لژیون در اعتراضات شرکت کردند. اتحادیه‌های کارگری فعال‌تر شده‌اند، تهدید به اعتصاب می‌کنند و برخی «آنارشیست‌های چپ»، «بن‌گویر»، وزیر ملی‌گرا و سارا، همسر نتانیاهاو را که گفته می‌شود او «اهریمن شریر» نخست‌وزیر است، تهدید به قتل می‌کنند، ... مکس بلومبرگ، یکی از ساکنان لیبرال جهان در پشت صحنه، تأیید کرد که سرمایه‌گذاران به خارج کردن سرمایه از کشور شروع کرده‌اند. نتانیاهاو همچنین از سوی اسحاق هرتزوگ، رئیس‌جمهور اسرائیل تحت فشار قرار گرفت. او با این که «به خاطر وحدت مردم اسرائیل، به خاطر مسؤولیت، از شما می‌خواهم...»، خواستار توقف رأی‌گیری در مورد اصلاحات قضائی شد.

واشینگتن نیز فشار آورد. آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده، با معترضان دیدار کرد که به نظر می‌رسد حمایت از آن‌ها و تهدید دولت با «میدان» باشد. جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی با بیان این که «اگر ارزش‌های دموکراتیک نقض شود، حمایت بی‌دریغ از اسرائیل برای ما دشوار خواهد بود»، مستقیماً از نتانیاهاو باج‌گیری کرد. نتانیاهاو به پشتوانه قدرت و حمایت قابل‌توجه محافل مالی و مذهبی، این ضربه را دفع کرد. این بخش از جامعه اسرائیل تظاهرات («ضد میدان») خود را در اورشلیم برگزار کرد و خاطر نشان کرد: «این که یک اقلیت عقیده خود را از طریق توسل به خشونت و هرج و مرج در خیابان‌ها تحمیل کند، پذیرفتنی نیست».

اعتراضات در شنبه دوازده، در روز مارچ ۲۵ و دو روز پس از آن به اوج خود رسید. روز یکشنبه، نتانیاهاو وزیر دفاع، یوآو گالانت، مردی مقتدر در اسرائیل و ایالات متحده را به دلیل «اقدام علیه دولت» برکنار کرد. آنطور که می‌نویسند، ۶۰۰ هزار نفر به خیابان‌ها آمدند. اعتصاب عمومی به نام «هفته ملی فلج» اعلام شد. فرودگاه بن‌گوریون کلیه پروازها را متوقف کرد... در تل‌آویو، تظاهرکنندگان ساختمان‌های اداری و بزرگراه‌ها را مسدود کردند. فعالان ستیزه‌جو با شکستن حلقه پولیس در اطراف اقامتگاه نخست‌وزیر، با نیروهای انتظامی درگیر شدند و در پاسخ، آن‌ها از ماشین‌های آب‌پاش استفاده کردند.

در شامگاه ۲۷ مارچ، بنیامین نتانیاھو بیانیه‌ای صادر کرد: «در تلاش برای جلوگیری از انشقاق در کشور، تصمیم گرفتم قرائت دوم و سوم را به تعویق بیندازم تا به یک اجماع گسترده برسیم...». بعد از این، همه نفس راحت کشید. در این لحظه بسیار حساس (دوشنبه ۲۷ مارچ)، بن‌گور، وزیر امنیت با نتانیاھو دربارهٔ ایجاد گارد ملی به توافق رسید. کنترل ساختار جدید قدرت به عهدهٔ بن‌گور سپرده شد. او با این شرایط موافقت کرد که اصلاحات را تا جولای متوقف کند. در غیر این صورت، بن‌گور تهدید کرد که هیأت دولت را ترک خواهد کرد و موجب سقوط آن خواهد شد. در نتیجه، استعفای دولت و انتخابات پارلمانی جدید صورت خواهد گرفت. برای نتانیاھو، این غیرقابل قبول است. زیرا، طبق تعدادی از مواد قانون جنائی به کلاهبرداری و فساد متهم است. اعتقاد بر این است که احتمال دارد او به ۱۳ سال زندان محکوم شود.

رشد سریع بن‌گور از انفراد سیاسی، رهبر یک حزب حاشیئی در «قدرت یهودی» به یک مهرهٔ کلیدی در سیاست داخلی اسرائیل بسیار قابل توجه است. او حتی بیشتر مدعی است. بن‌گور متعلق به بخشی از جامعهٔ اسرائیل است که رؤیای ساختن معبد سوم را در سر می‌پروراند. او مانند خاخام یسرائیل آریل، بنیانگذار مؤسسهٔ معبد، قاطعانه این ایده را که معبد به طور معجزه‌آسا بازسازی می‌شود، رد می‌کند. نه آنطور که برخی از مفسران تورات و تلمود قرون وسطی اعتقاد داشتند. او تعلیم می‌دهد که نبرد نباید برای بخش‌هایی از سرزمین اسرائیل، بلکه برای قلب آن- کوه معبد باشد (او خودش پیشنهاد اشغال لبنان را داد). این مبارزه جریان دارد، حتی اگر کسی برای خودش روشن نسازد... حامیان ایدهٔ ساختن معبد سوم (و نه «به طور معجزه‌آسا») خواستار تخریب زیارتگاه‌های مسلمانان واقع در کوه معبد هستند. معبد سوم باید در مساحتی بزرگتر از معبد سلیمان ساخته شود.

لازم به ذکر است که در مسیحیت، از جمله ارتدکس، طبق آموزه‌های پدران کلیسا، خدمات مسیح دروغین (دجال) در معبد سوم از سر گرفته می‌شود و این رویداد به یکی از نشانه‌های نزدیک شدن به ظهور مسیح دوم تبدیل خواهد شد. در اسرائیل اطمینان می‌دهند که درصد جمعیت طرفدار ساختن معبد سوم اندک است. شاید. اما، حامیان این ایده در قدرت هستند و قدرت آن‌ها در حال افزایش است. ما با دقت در حال تماشای رویدادهای جهان هستیم. اجازه ندهیم کوه معبد از دیدمان دور شود...

برگرفته از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱۳ فرودین-حمل ۱۴۰۲